

عنوان

بخشنامه مزد سال ۱۳۶۹

برای دسترسی به کلیه قوانین و مقررات، آموزش ها و مقالات تخصصی قانون کار

در سایت اینترنتی کارتابان

اینجا کلیک کنید

شورای عالی کار در جلسه مورخ ۱۳۶۸/۱۲/۲۶ پس از بحث و بررسی پیرامون حداقل مزد کارگران در سال ۱۳۶۹ با در نظر گرفتن وضعیت اقتصادی کشور و به منظور حفظ قدرت خرید کارگران و حمایت از سیاست‌های تولیدی در کشور و با توجه به اجرای ماده (۲۲) قانون کار و تبصره (۵) قانون اجرای طبقه‌بندی مشاغل در کارگاه‌ها، از اول فروردین ماه ۱۳۶۹ حداقل مزد و تاثیر آن بر سایر سطوح مزدی و کمک‌های غیر نقدی و همچنین مربوط به اعطای پایه (سنوات) و ارتقای طبقه (شغل) کلیه کارگران مشمول قانون کار موسسات دولتی و وابسته به دولت و نهادهای انقلاب اسلامی و کارگاه‌های تولیدی و صنعتی و خدماتی و حرف را در سراسر کشور به شرح زیر تصویب نمود:

۱- حداقل مزد روزانه کارگر عادی مشمول قانون کار در سراسر کشور در سال ۱۳۶۹ از مبلغ ۸۳۰ ریال به ۱۰۰۰۰ ریال افزایش داده می‌شود و مابه‌التفاوت این دو مبلغ (۱۷۰ ریال) به طور مساوی بر سایر سطوح مزدی اضافه می‌گردد.

۲- کلیه کارگاه‌ها در سال ۱۳۶۹ نیز موظفند مادامی که مجموع دریافتی هر کارگر متاهل یا معیل، با احتساب مزد ثابت به اضافه کمک هزینه مسکن، خواربار و عایله‌مندی پس از کسور قانونی (حق بیمه و مالیات) کمتر از ۴۵۰۰۰ ریال در ماه (۳۰ یا ۳۱ روز) باشد، دریافتی وی را به مبلغ ۴۵۰۰۰ ریال خالص ترمیم و پرداخت نمایند. این مبلغ که عنوانش ترمیم دریافتی است، جزء مزد ثابت محسوب نمی‌گردد.

تبصره ۱- مجموع دریافتی کارگر کارمزدی متاهل یا معیل در ماه (۳۰ یا ۳۱ روز) در این بند عبارت است از مزد ثابت به اضافه کمک هزینه مسکن، خواربار و عایله‌مندی به علاوه حد متوسط کارمزد وی در آخرین سی یا سی و یک روز کار.

تبصره ۲- منظور از کارگر متاهل در این بخشنامه کارگری است که دارای همسر باشد و کارگر معیل کسی است که قانوناً افرادی را تحت تکفل داشته باشد.

۳- در سال ۱۳۶۹ به کلیه کارگران اعم از این که کارگاه دارای طرح طبقه‌بندی مشاغل بوده و یا فاقد آن باشد روزانه مبلغ شصت ریال به عنوان پایه (سنوات) پس از گذشت یک سال از تاریخ آخرین پایه دریافتی (سنوات) و یا گذشت یک سال از تاریخ استخدام در سال ۱۳۶۸ تعلق می‌گیرد که بایستی به مزد آنان اضافه و پرداخت گردد.

تبصره ۱- در کلیه کارگاه‌هایی که طرح طبقه‌بندی مشاغل آنها تا پایان سال ۱۳۶۸ طبق نظام جدید ارزیابی تهیه و تصویب شده است و یا شرح مشاغل آنها مورد تایید واقع شده (مشروط بر این که طرح مزبور تا پایان شهریور ۱۳۶۹ به تصویب نهایی برسد) مآخذ محاسبه مبلغ پایه (سنوات فوق‌الذکر) به میزان همان نرخ آتی پیش بینی شده مندرج در جدول مزد و دستورالعمل اجرایی طرح مزبور می‌باشد.

تبصره ۲- به کارگران فصلی که مدت کارشان در طول سال ۱۳۶۸ بیش از شش ماه باشد همان میزان مبلغ روزانه شصت ریال و به کارگران فصلی که در سال مزبور کمتر از شش ماه کار کرده اند روزانه مبلغ سی ریال به عنوان پایه (سنوات) تعلق می‌گیرد.

۴- کارفرمایان مکلفند علاوه بر اجرای بندهای (۱) و (۲) و (۳) این بخشنامه و وجوهی که تاکنون تحت عنوان کمک هزینه خواربار و سایر کمک‌های غیر نقدی به کارگران پرداخت می‌نموده اند برای هر کارگر شاغل مجرد ماهیانه سه هزار ریال و برای کارگران متاهل و یا معیل ماهیانه هفت هزار ریال جهت تامین کالاهای ضروری (مصرفی اساسی) به حساب اتحادیه امکان منظور و بن کالاهای اساسی به همین میزان دریافت و در اختیار کارگران و کارکنان خود قرار دهند.

۵- در کارگاه‌هایی که مزد گروهی از کارگران به صورت کارمزد پرداخت می‌شود (اعم از این که قسمت ثابت مزد داشته و یا فاقد این قسمت باشند) در اجرای مفاد بند (۱) این بخشنامه حتی الامکان فقط نسبت به تاثیر آن در میزان نرخ یا ملاک‌های کارمزد اقدام نمایند. در غیر این صورت مبلغ ریالی مذکور در بند (۱) عیناً به صورت ثابت همراه مزد روزانه پرداخت شود.

۶- پرداخت اضافه مزد ناشی از ارتقای طبقه (شغل) در کارگاه‌ها در سال ۱۳۶۹ طبق دستورالعمل پیوست این بخشنامه باید انجام شود.

در هر حال هیچ کارگاهی حق ندارد مغایر تصویب‌نامه شورای عالی کار در مورد مزد یا هر نوع مزایای دیگر اقدام نماید.

۷- اجرای مفاد این بخشنامه در صورتی که موجب افزایش مزد ماهیانه کارگران از سقف‌های مربوط به پرداخت کمک هزینه‌های مسکن و خواربار شود باعث قطع کمک هزینه‌های مذکور نخواهد شد.

۸- مقررات این بخشنامه شامل حال دانش‌آموزان و دانشجویانی که در ایام تعطیلات تابستانی در سال ۱۳۶۹ به طور موقت در کارگاه‌ها مشغول می‌شوند نخواهد بود.

حسین کمالی - وزیر کار و امور اجتماعی

دستورالعمل نحوه محاسبه افزایش دستمزد ناشی از ارتقای طبقه (شغل) موضوع بند (۶) مصوبه مورخ ۱۳۶۸/۱۲/۲۶ شورای عالی

کار پیوست بخشنامه شماره ۱۱۱۳۰۷ مورخ ۱۳۶۸/۱۲/۲۸

شماره: ۵۴۸۶۸

تاریخ: ۱۳۶۸/۱۲/۲۸

الف- نحوه اجرا، مربوط به آن دسته از کارگاه‌هایی که دارای طرح طبقه‌بندی مشاغل مصوب بوده و طرح‌های آنها قبل از سال ۱۳۶۰ به تصویب رسیده است:

۱- چنانچه در آیین‌نامه طرح طبقه‌بندی مشاغل کارگاه برای احتساب دستمزد شغل جدید کارگر افزایش یک یا چند پایه به دستمزد قبلی وی پیش‌بینی شده باشد برای هر پایه مبلغ ۶۰ ریال در روز در نظر گرفته شود.

۲- چنانچه در آیین‌نامه طرح طبقه‌بندی مشاغل کارگاه برای احتساب دستمزد شغل جدید کارگر پرداخت مابه‌التفاوت مبلغ ریالی طبقه قبلی و طبقه جدید پیش‌بینی شده باشد می‌باید مابه‌التفاوت مبلغ ریالی پایه یک طبقه شغلی قبلی و طبقه شغلی جدید به وی پرداخت شود.

۳- چنانچه هیچ کدام از مفاد بندهای (۱) و (۲) این دستورالعمل در آیین‌نامه طرح طبقه‌بندی مشاغل کارگاه پیش‌بینی نشده باشد جهت تعیین تکلیف از اداره کل طبقه‌بندی مشاغل، مزد و بهره‌وری وزارت کار و امور اجتماعی استفسار گردد.

ب- مبلغ ریالی اضافه مزد ناشی از ارتقای طبقه (شغل) در کارگاه‌هایی که طبق نظام جدید ارزیابی مشاغل طرح تهیه گردیده از تاریخ تصویب طرح برابر دستورالعمل اجرایی طرح تعیین و پرداخت می‌گردد.

ج- پرداخت اضافه مزد ناشی از ارتقای شغل در کارگاه‌هایی که فاقد طرح طبقه‌بندی مشاغل هستند می‌باید با توجه به ضوابط مزدی، رویه و یا عرف کارگاه در گذشته انجام شود.

مدیر کل طبقه‌بندی مشاغل، مزد و بهره‌وری - ابوالقاسم کرم بیگی